

РЕШЕНИЕ

№ 6411

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4124** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт, пълномощник на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, срещу решение от 28.01.2021 г. постановено по НАХД № 14499/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 21^{-ви} състав, с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 38-75/13.08.2019 г. С постановлението, на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, в размер на 2 000 лева, за нарушение на чл. 54, ал. 7, във вр. с чл. 53, ал. 1 и чл. 11, ал. 1, т. 1 от същия закон.

С касационна жалба се твърди, че решението е неправилно и необосновано. Иска се отмяната му и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът е представляван от държавен служител с юридическо образование, който поддържа жалбата и не заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез упълномощен адвокат оспорва касационната жалба и поддържа писмения отговор на същата. Претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно

представен списък.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на въззивния съд е проверил обективно констатациите, изложени в АУАН и в НП, а именно, че: въз основа на заповед от 16.01.2019 г. на директора на Дирекция „Финансово разузнаване“, ДА „Национална сигурност“ е извършена проверка за спазване от дружеството изискванията на ЗМИП, по отношение търговските му взаимоотношения със [фирма]; изискани са документи, за установяване изпълнение на мерките, свързани с идентифициране законния представител на [фирма] – М. Ал И. – гражданин на С., така както предписва чл. 54, ал. 7, вр. чл. 53, ал. 1 и чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП, а именно – да изиска официален документ за самоличност на физическото лице и да снесе копие на документа; от представените документи е констатирано, че от страна на [фирма], като задължено по чл. 4, т. 13 ЗМИП лице не е изискан официален документ за самоличност на М. Ал И. и не е снето копие на документа; представено било само разрешение за пребиваване на чужденеца в РБ, издадено на 04.07.2014 г. Тези констатации са дали основание на ответника да ангажира административнонаказателна отговорност на [фирма], за нарушение по чл. 53, ал. 1, вр. чл. 54, ал. 7 ЗМИП, за което е наложена имуществена санкция от 2 000 лева.

Мотивите на райония съд да отмени № 38-75/13.08.2019 г. са за: наличие на „несъответствие при определяне темпоралните параметри при описание на административното нарушение“, понеже началният момент на възникване на деловите отношения между [фирма] (изпълнител), със [фирма] - предоставяне счетоводни услуги е „хронологично най-ранната дата на издаване фактура за осъществени услуги – 23.12.2015 г.“, когато е действал ЗМИП (отменен), но с АУАН и с НП „неясно защо“ като дата на нарушението е възприета датата на издаване на последната фактура – 28.12.2018 г. Така възприетото несъответствие е възприето от районния съдия като съществено нарушение, ограничило правото на защита на санкционираното ЮЛ.

Въззивното решение е неправилно и подлежи на отмяна.

Според дефиницията на § 1, т. 3 ДР ЗМИП „делово взаимоотношение“ е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност“. В случая не е спорно, че санкционираното дружество е предоставяло без писмен договор счетоводни услуги на [фирма] от 2015 г., вкл. и към периода на процесната контролна проверка. Задължението за лицата по чл. 4, т. 13 ЗМИП, каквото лице е [фирма] възниква по силата на чл. 11, ал. 1, т. 1 с.з. при установяване на делови взаимоотношения. Независимо, че към 2015 г. е действал вече отменения ЗМИП,

задължението за [фирма], след като не е било изпълнено към онзи момент е било актуално и впоследствие, след приемането на действащия понастоящем специален закон, но не е било изпълнено до момента, в който неизпълнението е констатирано от служителите на ДА „НС“. Изпълнителното деяние (бездействие, по отношение задълженията по чл. 53, ал. 1, вр. чл. 54, ал. 7 ЗМИП) е описано в АУАН и в НП ясно и подробно, с посочване на конкретни, неопровергани факти, с оглед на което не е на лице „съществена неяснота на административнонаказателното обвинение“, както е приел въззивният съд. Позоваването на съдебни решения от практиката на Административен съд София – град, във връзка с наказателни постановления за налагане санкции на [фирма], за неизпълнение на същото задължение, по отношение физическото лице, представляващо [фирма], не обвързват със задължителна сила настоящия състав. Това е така, защото се касае за различни НП и различна фактическа обстановка, досежно начина на формулиране административнонаказателното обвинение и физическото лице, представляващо [фирма] – вписване на 28.12.2018 г. в ТР на друго лице, представляващо това дружество. С Решение № 956/17.02.2021 г. по КНАХД № 9041/2020 г. настоящият касационен състав е оставил в сила решение на СРС, съгласявайки се с доводите, че се касае за маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, но именно поради наличието на няколко НП процесният случай не може да бъде квалифициран като маловажен, понеже се касае за регулиране на обществени отношения, свързани с националната сигурност.

Предвид изложеното и на основание чл. 222, ал. 1 и чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 28.01.2021 г., по НАХД № 14499/2019 г. г. на Софийски районен съд, НО, 21^{-ви} състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от председателя на ДА „Национална сигурност“ Наказателно постановление № 38-75/13.08.2019 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: